

Студент, який презентує свою роботу, повинен підготувати короткий виклад основних тез доповіді (наприклад, скласти хронологічну таблицю життя і творчості, вченого, про якого йдеться в його доповіді, навести повні назви його основних творів, місце, де жив і працював учений, охарактеризувати його вклад у науку та ін.) з тим, щоб студенти-слухачі змогли скористатися цим матеріалом для уточнення дат, власних імен, географічних назв тощо). Це імітуватиме роздатковий матеріал, який студенти, як правило, готують до захисту курсових і магістерських дипломних робіт, і буде привчати їх до культури творчого спілкування з колегами, до толерантності в спілкуванні.

Хан Є. В., асистент кафедри
політичної історії

ОСНОВНІ НАПРЯМКИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДІВ У НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС

В сучасному світі освіта та наука розвивається інтенсивними темпами і тісно пов'язана з глобалізаційними та інтеграційними процесами. Важливу роль в освітній і науковій сферах відіграють інноваційні методи, які широко застосовуються в навчальному процесі. Методика навчального процесу постійно змінюється та удосконалюється. На сьогоднішній день існує досить багато ефективних напрямків впровадження інноваційних методів у навчальний процес. Охарактеризуємо основні з них:

Першим серед таких слід назвати демократизацію навчального процесу. Демократизація навчального процесу означає надання студентам все більшого «права голосу» в питаннях визначення цілей освіти, її змісту та методів навчання, які використовуються.

Другий напрямок є прямо пов'язаним з першим і багато в чому витікає з нього. Це забезпечення автономії студентів у навчанні.

Мається на увазі поступове перетворення навчання у самонавчання, коли студент ставить в умови, в яких він повинен одержувати знання в основному за рахунок творчої самостійної роботи, самостійно шукаючи потрібну для виконання навчальних завдань інформацію та творчо її опрацьовуючи з

тим, щоб зробити необхідні висновки та отримати обумовлені навчальним завданням результати.

Впровадження навчальної автономії потребує і суттєвої зміни ролі викладача у навчальному процесі. Поступова зміна цієї ролі є третім напрямком впровадження інноваційних методів навчання у навчальний процес. Із людини, яка дає знання та перевіряє їх засвоєння студентами, викладач перетворюється на організатора їх роботи з самостійного пошуку, творчого створення та опрацювання цих знань. Його головна функція — давати студентам напрямки та орієнтири, а також необхідну допомогу в творчому самонавчанні.

Все викладене вище реалізується за умови впровадження четвертого напрямку — індивідуалізації навчального процесу. Тільки за такої умови можна розкрити та використати в навчальних цілях психологічні резерви тих, хто навчається, перетворити їх з пасивних об'єктів педагогічних зусиль в активних суб'єктів — учасників навчального процесу.

Важливим п'ятим напрямком, який суттєво допомагає реалізації перших чотирьох, є впровадження того, що зветься кооперативним навчанням. Воно базується на спільній роботі студентів над навчальними завданнями проблемного характеру (наприклад, у виконанні навчальних проєктів), коли рішення досягається через поєднання зусиль, тобто кооперацію студентів, які колективними зусиллями досягають спільної мети.

Шостий напрямок — це використання проблемного підходу до навчання. Він вимагає такої постанови навчальних завдань для студентів, щоб їх виконання обумовлювало не просте репродукування отриманих знань, а творче їх використання для вирішення нових, нестандартних задач у нових, нестандартних ситуаціях. **Інтенсифікація навчального процесу та максимальна активізація студентів у ньому — це ще один важливий напрямок.** Але слід відзначити, що успіх впровадження багатьох із семи названих напрямків залежить від реалізації восьмого — інформатизації навчального процесу. Нарешті, останнім, дев'ятим, напрямком є удосконалення системи контролю (у тому числі тестового контролю) знань, навичок і вмінь, набутих студентами. *Реалізація усіх названих напрямків допомагає університету вести навчальний процес на рівні європейських стандартів та вимог, успішно втілювати в життя положення та принципи Болонської декларації.*